

[Niels Andersen.]

sættelse og spørgsmålet om, hvordan den skal finde sted. Det er bemærkelsesværdigt, at man overhovedet ikke nævner noget om de indirekte skatter. På trods af at det ærede medlem hr. Foged netop har sagt, at disse er særlig tyngende for de mindste indkomster, er der ikke i venstres og de konservatives forslag noget som helst om, at man skal lette den byrde, man pålægger befolkningen gennem de indirekte skatter — der er tøjskatten; der er bilskatten og mange andre ting. Nej, man foreslår derimod de direkte skatter lettet, først og fremmest ejendomsskatten, formueskatten og den direkte statskat, altså alt sammen det, der vel nok er mest føleligt for befolkningen.

Hvis man for ejendomsskattens vedkommende, som jo dog er en skat, der hviler ensartet på befolkningen over hele landet, vil gennemføre det, man her ønsker fra venstres og konservativ side, bliver det til en lettelse og også en gevinst for de mennesker, som i dag ejer jorden, ejer bygningerne. Det er ubestrideligt. Men det er også ubestrideligt, at denne lettelse vil blive kapitaliseret, så at man i løbet af få år, når generationsskiftet finder sted, vil få en forhøjet ejendomspris, nemlig forhøjet med den kapitaliserede værdi af den lettelse, der har fundet sted, samtidig med at man jo skal udrede de skatter, der nu engang skal til. Det vil altså i virkeligheden sige, at de mennesker begunstiges, der sidder med ejendommene, på bekostning af dem, der skal have dem fremover. Jeg ved ikke, om det er noget, man kan sigte imod; det kan man måske, hvis man er indstillet som venstre og de konservative, der først og fremmest ønsker at tilgodese og begunstige kapitalinteresser, men ud fra et retfærdighedssynspunkt bliver det meget vanskeligt at give tilslutning til en sådan tankegang.

Derudover vil man lette de direkte skatter med i alt 661 mill. kr., og det første spørgsmål, der melder sig, er: er pengene til stede? Har vi pengene i kassen til at foretage denne lettelse med? Ja, der er vel nok balance i statskassen i dag, og der er vel også nok et lille overskud, men vi har jo ikke 661 mill. kr. i overskud i statskassen i øjeblikket. Det mener man at man får; det siger venstre og de konserva-

tive. Det er altså noget, der udelukkende beror på et skøn. Der er tider, hvor man ikke helt forstår venstres og de konservatives tankegang, og når disse partier deltager i de forhandlinger, der i øjeblikket foregår i toldlovsudvalget, forudser de store vanskeligheder for Danmarks erhvervsliv og derigennem en dalende indtjening, men når de står her og taler om skattelettelse, er der ingen tvivl tilbage: så vil en større indtjening finde sted, og dermed vil pengene til en større skattelettelse også være til stede. Der er ingen harmoni i disse synspunkter.

Jeg synes, man skal slå visse ting fast, når der er tale om skattelettelse, og det er bl. a. dette, at vi skal holde orden først og fremmest i Danmarks statskasse. Vi er ikke interesseret i at føre en skattepolitik, som betyder, at vi i løbet af forholdsvis kort tid vil stå over for et kasseunderskud i Danmarks statskasse. Det er måske nok en ønskesituation, hvis man vil have politisk røre, og hvis man ønsker, det skal gå dårligt for den nuværende regering; men hvis en overdrevenskattellettelse fører til, at der kommer et vitterligt kasseunderskud i Danmarks statskasse i løbet af nogle få måneder, er det en dårlig tjeneste, man har gjort befolkningen.

Vi har siden krigens afslutning i 1945 adskillige gange stået over for at skulle dække et kasseunderskud, og vi kender metoden med disse finanspolitiske indgreb, som altid har betydet, at man har udskrevet større skatter eller engangsskatter på den ene eller den anden måde. Det kan befolkningen ikke være tjent med. Derfor må forudsætningen for skattelettelser være, at vi tilsigter, at der skal være orden i Danmarks statskasse. Der skal være dækning for den lovgivning, der er gennemført, i mange tilfælde også med venstres og de konservatives stemmer. Der skal være dækning for driftsbudgettet, for anlægsbudgettet og for kapitalbudgettet, og det, der kommer ind ud over penge, der skal bruges til dækning af disse budgetter, kan vi bruge enten til skattenedsættelser, til ekstraordinær afbetaling på statsgælden, til lettelse af de indirekte skatter eller — naturligvis også — de direkte skatter. Det er de muligheder, der foreligger, og jeg vil anbefale folketinget at følge de synspunkter, jeg her har fremført, først og fremmest dette, at der skal være